

Irmağa Akan Kadın

– Saliha Kaşkıır · 20 Kasım 2010

Sürükleniyordu ırmak

Yansıtıp şavkında kadının yüzünü
Dalgalandırıyordu deli gönlünü

Akılsız başına çarparak

Yol alıyordu su denizine doğru
Siyah gece indi suyun gözlerine
Kilometrelerce derin baktı
Gidenler gittiği yerde kalsındı
Çağırılmıyacaktı

Koparmıştı ipini eski kayıklar gibi
Geceydi, başında yalnızlık çarpması
Umudun kısılmış sesi
Sürgünlük, göçebeliğin Türkçesi

Kaybolacak suda sureti
Dilinde yanık türküsü
Yüreğinde aşk gülü
Dudağında nedensiz bir gülümseme
Gideceği yol tehlikelerle dolu
Kaldırıp kadehini boşa geçmişe
Tek düze bir oyunun şerefine
Ve ümitsizliğe değil, imkânsızlığa
O olmasa da dönüyordu nasılsa
Dünyanın çarkı
Sonu yoktu olmaza çare aramanın
Akıp gider ırmak, önüne set çekemezsin
Uzağa dökülmez bazı yaralar,
Yatağına geri döner
Yıkıcı bir sel olur durduramazsın

Seni yaralayan su deęildir aslında
Ya da suda ki yüzün
Kendinden damlıyorsun, açık yaralarından

Sönmeyen kor acılarına,
Zamanı akıtıp, ateşi suyla yıkamalısın
İrmaktan önce öfkeni denize dökmelisin
Say

Tırnak içine aldığım sözler bir üyemizin uyarısı üzre yapılmıştır ve Sayın şair beni Nazım Hikmet'in şiirini çalmakla suçlamıştır bunu dikkate alarak esinlenmiş olabilirim ama çok farklı iki şiir olarak niteliyorum ve sizlere Sayın Nazım Hikmet'in şiirini ekliyorum

SALKIM SÖĞÜT

Akıyordu su
gösterip aynasında söğüt ağaçlarını.
Salkımsöğütler yıkıyordu suda saçlarını!
Yanan yalın kılıçları çarparak söğütlere
koşuyordu kızıl atlılar güneşin battığı yere!
Birden
bire kuş gibi
vurulmuş gibi
kanadından
yaralı bir atlı yuvarlandı atından!
Bağırmadı,
gidenleri geri çağırmadı,
baktı yalnız dolu gözlerle
uzaklaşan atlıların parıldayan nallarına!

Ah ne yazık!
Ne yazık ki ona
dört nal giden atların köpüklü boynuna bir daha yatmayacak,
beyaz orduların ardında kılıç oynatmayacak!

Nal sesleri sönüyor perde perde,
atlılar kayboluyor güneşin battığı yerde!

Atlılar atlılar kızıl atlılar,

atları rüzgâr kanatlılar!
Atları rüzgâr kanat...
Atları rüzgâr...
Atları...
At...

Rüzgâr kanatlı atlılar gibi geçti hayat!

Akar suyun sesi dindi.
Gölgeler gölgelendi
renkler silindi.
Siyah örtüler indi
mavi gözlerine,
sarktı salkımsöğütler
sarı saçlarının
üzerine!

Ağlama salkımsöğüt
ağlama,
Kara suyun aynasında el bağlama!
el bağlama!
ağlama!